

siges, at det er en ren og skær Militærforanstaltning, der tilsigtes. Man ønsker gennem Musikken at styrke Krigsbegejstringen, Tonen i Hæren, og hvilke andre kønne Ord der nu kan siges i denne Forbindelse. Hvad jeg er mindre tilfreds med, er, at man i Bemærkningerne til Lovforslaget og i øvrigt ogsaa i det andet Tings Udvalgsbetænkning henviser til den Interesse, Kommunerne mulig kunne have deraf. Jeg føler mig ganske overbevist om, at hvis man vilde undersøge det Spørgsmaal, vilde Kommunerne foretrække at faa disse 150,000 Kr. af Staten til at bruge til andre Formaal end just til Musik i de enkelte Kommuner, som der kan være Tale om at begunstige hermed. Jeg tror, at det af Eks. i København og formentlig ogsaa i Aarhus og Odense nok kunde lykkes at skabe et Musikliv, selv om det ikke knyttes til Hæren.

Den Gruppe, jeg har den Ære at tilhøre, vil, som sagt, stemme imod Forslaget, der betyder en yderligere militær Byrde, som vil forøge de aarlige Udgifter, og det ønske vi ikke at være med til. Jeg for mit Vedkommende vil protestere imod, at man søger dette Forslag gennemført under særlig Henvisning til Borgernes Stilling til det og til, at det er en Sag, Kommunerne kunne have Interesse i.

**Trier:** Jeg maa slutte mig til den Opfattelse, der ikke ranser det for rigtigt at stemme for det foreliggende Forslag til Forandring i den bestaaende Lov, og det af følgende Grund: Saaledes som vore Forhold i det hele taget ere, hvor det Løsen, som lyder overalt, er Sparsommelighed, maa enhver Institution begrænse sig til af Staten at fordre netop det, som denne Institutions særlige Opgaver kræve for at kunne blive løste. Men nu er det saaledes med Musikken, at den under Nutidens Forhold ikke kan siges at have Betydning for Løsningen af Hærens militære Opgave, og Forhandlingerne, som ere førte her i Dag, tyde ogsaa paa, at det i Virkeligheden er andre Hensyn, som gøre sig gældende. Naar der henvises til, at det er den overvejende Del af Befolkningen, der ønsker Musikken bevaret — jeg ved i øvrigt ikke, hvorfra man ved det —, naar det siges, at Hærens Musikere med Spænding følge Sagens Gang, naar der henvises til, at den høje Musik har haft Udbytte af Militærmusikken og ogsaa i Fremtiden vil kunne faa det, eller naar der klages over, at Musikkorpserne nu blive saa smaa, at deres musikalske Kvalitet vil

blive forringet, saa er alt dette Hensyn, som ikke have noget med selve Hærens Opgave som militær Institution at gøre. Den Betydning, Hærens Musik her skulde faa, ligger udenfor, paa et ganske andet Omraade, men det ere Tiderne ikke til. Hvis det virkelig er for Befolkningens Skyld, fordi Musikken er et opmuntrende Element i Folkelivet, at man vil gennemføre Forslaget, maa man dertil sige, at det ikke er Hærens Opgave at være et Led i den almindelige Befolknings Forlystelser ved Midler, som ikke paakræves af selve Hærens Tarv. Da Forholdet er saaledes, mener jeg ikke, at det vil være rigtigt at stemme for det foreliggende Forslag, og jeg slutter mig derfor i den Henseende til den ærede foregaaende Taler.

**Forsvarsministeren (Klaus Berntsen):** Jeg takker for den venlige Modtagelse, Forslaget har faaet fra Flerparten af de Talere, der have haft Ordet i denne Sag. Jeg beklager selvfølgelig ogsaa, at man af økonomiske Grunde har maattet reducere Musikernes Antal til det Minimum, som her er foreslaaet. Naar der er anket over af to ærede Medlemmer, at man ikke har gennemført en Ændring, der var paataenkt i det andet Ting, om at forøge Korpsernes Antal med 3 Mand paa Bekostning af Anciennetetsforholdene, maa jeg sige, at det er ogsaa af økonomiske Grunde, at jeg som Forsvarsminister har modsat mig dette Forslag, idet det var mig klart, at selv om man gik til en saadan Reduktion af de vedkommende Musikers Tal og hele Stilling, vilde man det risikere, at om ganske faa Aar maatte der kræves forøgede Lønninger af Statskassen, og det fandt jeg ikke var rigtigt. Ministeret har foreslaaet, at man maatte bevæge sig indenfor en Ramme af 150,000 Kr.s forøgede Udgifter, og derudover har man ikke set det forsvarligt at gaa.

Naar det ærede 2de Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) beklagede sig over, at de gamle Musikkorps ikke have været i tilstrækkelig Aktivitet, kan jeg give ham Ret heri, og saa vidt det staar til mig som Forsvarsminister, skal jeg gøre mit til, at de nye Musikkorps skulle komme i mere og mere Aktivitet baade overfor Mandskabet og overfor den Befolkning, hvor de ligge i Garnison.

Naar man fra anden Side, fra socialdemokratisk og radikal Side, har modsat sig Forslaget, fordi det forøgede de aarlige Udgifter, mener jeg for mit Vedkommende, at denne Udgiftsforøgelse — om-